

**Зміни до Закону України «Про судоустрій і статус суддів України» та
Господарського процесуального кодекса України**
*відповідно до Закону України «Про внесення змін до Закону України "Про судоустрій і статус суддів"
та деяких інших законодавчих актів України щодо вдосконалення
ухвалення та проголошення судових рішень»
від 19 грудня 2024 року № 4173-IX
(порівняльна таблиця)*

Чинна редакція	Редакція положень з урахуванням змін
<i>Чинна редакція</i>	<p style="text-align: center;"><i>Набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.</i></p> <p>Справи в судах першої, апеляційної та касаційної інстанцій, провадження в яких відкрито до набрання чинності цим Законом, розглядаються за правилами, що діють після набрання чинності цим Законом.</p>
Закон України "Про судоустрій і статус суддів"	
<p>Стаття 56. Права та обов'язки судді</p> <p>7. Суддя зобов'язаний:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) справедливо, безсторонньо та своєчасно розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства; 2) дотримуватися правил суддівської етики, у тому числі виявляти та підтримувати високі стандарти поведінки у будь-якій діяльності з метою укріплення суспільної довіри до суду, забезпечення впевненості суспільства в чесності та непідкупності суддів; 3) подавати декларацію доброчесності судді та декларацію родинних зв'язків судді; 4) виявляти повагу до учасників процесу; 5) не розголошувати відомості, які становлять таємницю, що охороняється законом, у тому числі таємницю нарадчої кімнати і закритого судового засідання; 6) виконувати вимоги та дотримуватися обмежень, установлених законодавством у сфері запобігання корупції; 7) подавати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави 	<p>Стаття 56. Права та обов'язки судді</p> <p>7. Суддя зобов'язаний:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) справедливо, безсторонньо та своєчасно розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства; 2) дотримуватися правил суддівської етики, у тому числі виявляти та підтримувати високі стандарти поведінки у будь-якій діяльності з метою укріплення суспільної довіри до суду, забезпечення впевненості суспільства в чесності та непідкупності суддів; 3) подавати декларацію доброчесності судді та декларацію родинних зв'язків судді; 4) виявляти повагу до учасників процесу; 5) не розголошувати відомості, які становлять таємницю, що охороняється законом, у тому числі таємницю ухвалення судового рішення і закритого судового засідання; 6) виконувати вимоги та дотримуватися обмежень, установлених законодавством у сфері запобігання корупції; 7) подавати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави

<p>або місцевого самоврядування;</p> <p>8) систематично розвивати професійні навички (уміння), підтримувати свою кваліфікацію на належному рівні, необхідному для виконання повноважень у суді, де він обіймає посаду;</p> <p>9) звертатися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора упродовж п'яти днів після того, як йому стало відомо про таке втручання;</p> <p>10) підтверджувати законність джерела походження майна у зв'язку з проходженням кваліфікаційного оцінювання або в порядку дисциплінарного провадження щодо судді, якщо обставини, що можуть мати наслідком притягнення судді до дисциплінарної відповідальності, викликають сумнів у законності джерела походження майна або доброчесності поведінки судді.</p>	<p>або місцевого самоврядування;</p> <p>8) систематично розвивати професійні навички (уміння), підтримувати свою кваліфікацію на належному рівні, необхідному для виконання повноважень у суді, де він обіймає посаду;</p> <p>9) звертатися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора упродовж п'яти днів після того, як йому стало відомо про таке втручання;</p> <p>10) підтверджувати законність джерела походження майна у зв'язку з проходженням кваліфікаційного оцінювання або в порядку дисциплінарного провадження щодо судді, якщо обставини, що можуть мати наслідком притягнення судді до дисциплінарної відповідальності, викликають сумнів у законності джерела походження майна або доброчесності поведінки судді.</p>
<p>Стаття 106. Підстави дисциплінарної відповідальності судді</p> <p>1. Суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності в порядку дисциплінарного провадження з таких підстав:</p> <p>1) умисне або внаслідок недбалості:</p> <p>а) незаконна відмова в доступі до правосуддя (у тому числі незаконна відмова в розгляді по суті позовної заяви, апеляційної, касаційної скарги тощо) або інше істотне порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, що унеможливило реалізацію учасниками судового процесу наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків або призвело до порушення правил щодо юрисдикції або складу суду;</p> <p>б) незазначення в судовому рішенні мотивів прийняття або відхилення аргументів сторін щодо суті спору;</p> <p>в) порушення засад гласності і відкритості судового процесу;</p> <p>г) порушення засад рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом, змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості;</p> <p>г) незабезпечення обвинуваченому права на захист, перешкоджання реалізації прав інших учасників судового процесу;</p> <p>д) порушення правил щодо відводу (самовідводу);</p> <p>2) безпідставне затягування або невжиття суддею заходів щодо розгляду заяви, скарги чи справи протягом строку, встановленого законом, зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення, несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень;</p> <p>3) допущення суддею поведінки, що порочить звання судді або підриває авторитет правосуддя, зокрема в питаннях моралі, чесності, непідкупності, відповідності способу життя судді його статусу, дотримання інших норм суддівської етики та стандартів поведінки, які забезпечують суспільну довіру до суду, прояв неповаги до інших суддів, адвокатів, експертів, свідків чи інших учасників судового процесу;</p> <p>4) умисне або внаслідок грубої недбалості допущення суддею, який брав участь в ухваленні судового рішення, порушення прав людини і основоположних свобод або інше грубе порушення закону, що призвело до істотних негативних</p>	<p>Стаття 106. Підстави дисциплінарної відповідальності судді</p> <p>1. Суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності в порядку дисциплінарного провадження з таких підстав:</p> <p>1) умисне або внаслідок недбалості:</p> <p>а) незаконна відмова в доступі до правосуддя (у тому числі незаконна відмова в розгляді по суті позовної заяви, апеляційної, касаційної скарги тощо) або інше істотне порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, що унеможливило реалізацію учасниками судового процесу наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків або призвело до порушення правил щодо юрисдикції або складу суду;</p> <p>б) незазначення в судовому рішенні мотивів прийняття або відхилення аргументів сторін щодо суті спору;</p> <p>в) порушення засад гласності і відкритості судового процесу;</p> <p>г) порушення засад рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом, змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості;</p> <p>г) незабезпечення обвинуваченому права на захист, перешкоджання реалізації прав інших учасників судового процесу;</p> <p>д) порушення правил щодо відводу (самовідводу);</p> <p>2) безпідставне затягування або невжиття суддею заходів щодо розгляду заяви, скарги чи справи протягом строку, встановленого законом, зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення, несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень;</p> <p>3) допущення суддею поведінки, що порочить звання судді або підриває авторитет правосуддя, зокрема в питаннях моралі, чесності, непідкупності, відповідності способу життя судді його статусу, дотримання інших норм суддівської етики та стандартів поведінки, які забезпечують суспільну довіру до суду, прояв неповаги до інших суддів, адвокатів, експертів, свідків чи інших учасників судового процесу;</p> <p>4) умисне або внаслідок грубої недбалості допущення суддею, який брав участь в ухваленні судового рішення, порушення прав людини і основоположних свобод або інше грубе порушення закону, що призвело до істотних негативних</p>

наслідків;

5) розголошення суддею таємниці, що охороняється законом, у тому числі таємниці нарадчої кімнати, або інформації, що стала відомою судді під час розгляду справи у закритому судовому засіданні;

6) неповідомлення суддею Вищої ради правосуддя та Генерального прокурора про випадок втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя, у тому числі про звернення до нього учасників судового процесу чи інших осіб, включаючи осіб, уповноважених на виконання функцій держави, з приводу конкретних справ, що перебувають у провадженні судді, якщо таке звернення здійснено в інший, ніж передбачено процесуальним законодавством спосіб, упродовж п'яти днів після того, як йому стало відомо про такий випадок;

7) неповідомлення або несвоєчасне повідомлення Ради суддів України про реальний чи потенційний конфлікт інтересів судді (крім випадків, коли конфлікт інтересів врегульовується в порядку, визначеному процесуальним законом);

8) втручання у процес здійснення правосуддя іншими суддями;

9) неподання або несвоєчасне подання для оприлюднення декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, в порядку, встановленому законодавством у сфері запобігання корупції;

10) зазначення в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, завідомо неправдивих відомостей або умисне незазначення відомостей, визначених законодавством;

11) використання статусу судді з метою незаконного отримання ним або третіми особами матеріальних благ або іншої вигоди, якщо таке правопорушення не містить складу злочину або кримінального проступку;

12) допущення суддею недоброчесної поведінки, у тому числі здійснення суддею або членами його сім'ї витрат, що перевищують доходи такого судді та доходи членів його сім'ї; встановлення невідповідності рівня життя судді задекларованим доходам; непідтвердження суддею законності джерела походження майна;

13) ненадання інформації або надання завідомо недостовірної інформації на законну вимогу члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та/або члена Вищої ради правосуддя, у тому числі недодержання встановлених законом строків надання інформації;

14) непроходження курсу підвищення кваліфікації в Національній школі суддів України відповідно до направлення, визначеного органом, що здійснює дисциплінарне провадження щодо суддів, або непроходження подальшого кваліфікаційного оцінювання для підтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді, або непідтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді за результатами цього кваліфікаційного оцінювання;

14-1) непроходження суддею початкової підготовки, передбаченої статтею 89 цього Закону;

15) визнання судді винним у вчиненні корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією, у випадках, установлених законом;

16) неподання або несвоєчасне подання декларації родинних зв'язків суддею в

наслідків;

5) розголошення суддею таємниці, що охороняється законом, у тому числі таємниці ухвалення судового рішення, або інформації, що стала відомою судді під час розгляду справи у закритому судовому засіданні;

6) неповідомлення суддею Вищої ради правосуддя та Генерального прокурора про випадок втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя, у тому числі про звернення до нього учасників судового процесу чи інших осіб, включаючи осіб, уповноважених на виконання функцій держави, з приводу конкретних справ, що перебувають у провадженні судді, якщо таке звернення здійснено в інший, ніж передбачено процесуальним законодавством спосіб, упродовж п'яти днів після того, як йому стало відомо про такий випадок;

7) неповідомлення або несвоєчасне повідомлення Ради суддів України про реальний чи потенційний конфлікт інтересів судді (крім випадків, коли конфлікт інтересів врегульовується в порядку, визначеному процесуальним законом);

8) втручання у процес здійснення правосуддя іншими суддями;

9) неподання або несвоєчасне подання для оприлюднення декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, в порядку, встановленому законодавством у сфері запобігання корупції;

10) зазначення в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, завідомо неправдивих відомостей або умисне незазначення відомостей, визначених законодавством;

11) використання статусу судді з метою незаконного отримання ним або третіми особами матеріальних благ або іншої вигоди, якщо таке правопорушення не містить складу злочину або кримінального проступку;

12) допущення суддею недоброчесної поведінки, у тому числі здійснення суддею або членами його сім'ї витрат, що перевищують доходи такого судді та доходи членів його сім'ї; встановлення невідповідності рівня життя судді задекларованим доходам; непідтвердження суддею законності джерела походження майна;

13) ненадання інформації або надання завідомо недостовірної інформації на законну вимогу члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та/або члена Вищої ради правосуддя, у тому числі недодержання встановлених законом строків надання інформації;

14) непроходження курсу підвищення кваліфікації в Національній школі суддів України відповідно до направлення, визначеного органом, що здійснює дисциплінарне провадження щодо суддів, або непроходження подальшого кваліфікаційного оцінювання для підтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді, або непідтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді за результатами цього кваліфікаційного оцінювання;

14-1) непроходження суддею початкової підготовки, передбаченої статтею 89 цього Закону;

15) визнання судді винним у вчиненні корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією, у випадках, установлених законом;

16) неподання або несвоєчасне подання декларації родинних зв'язків суддею в

<p>порядку, визначеному цим Законом; 17) подання у декларації родинних зв'язків судді завідомо недостовірних (у тому числі неповних) відомостей; 18) неподання або несвоєчасне подання декларації доброчесності суддею в порядку, визначеному цим Законом; 19) декларування завідомо недостовірних (у тому числі неповних) тверджень у декларації доброчесності судді.</p>	<p>порядку, визначеному цим Законом; 17) подання у декларації родинних зв'язків судді завідомо недостовірних (у тому числі неповних) відомостей; 18) неподання або несвоєчасне подання декларації доброчесності суддею в порядку, визначеному цим Законом; 19) декларування завідомо недостовірних (у тому числі неповних) тверджень у декларації доброчесності судді.</p>
<h2>Господарський процесуальний кодекс України</h2>	
<p>Стаття 34. Порядок вирішення питань при колегіальному розгляді справи</p> <p>2. При ухваленні рішення з кожного питання жоден із суддів не має права утримуватися від голосування та підписання рішення чи ухвали. Судді не мають права розголошувати міркування, що були висловлені у нарадчій кімнаті.</p>	<p>Стаття 34. Порядок вирішення питань при колегіальному розгляді справи</p> <p>2. При ухваленні рішення з кожного питання жоден із суддів не має права утримуватися від голосування та підписання рішення чи ухвали. Судді не мають права розголошувати міркування, що були висловлені при обговоренні під час ухвалення судового рішення.</p>
<p>Стаття 39. Порядок вирішення заявленого відводу та самовідводу</p> <p>5. Якщо на час подання заяви про відвід судді у суді здійснюють правосуддя менше трьох суддів, вирішення питання про відвід здійснюється в нарадчій кімнаті суддею, який розглядає справу чи вчиняє іншу процесуальну дію, про що виноситься ухвала. У такому випадку положення частин третьої та четвертої цієї статті не застосовуються.</p> <p>9. Питання про самовідвід судді вирішується в нарадчій кімнаті ухвалою суду, що розглядає справу.</p>	<p>Стаття 39. Порядок вирішення заявленого відводу та самовідводу</p> <p>5. Якщо на час подання заяви про відвід судді у суді здійснюють правосуддя менше трьох суддів, вирішення питання про відвід здійснюється суддею, який розглядає справу чи вчиняє іншу процесуальну дію, про що постановляється ухвала, яка оформлюється окремим документом. У такому випадку положення частин третьої та четвертої цієї статті не застосовуються.</p> <p>9. Питання про самовідвід судді вирішується ухвалою суду, що розглядає справу, яка оформлюється окремим документом.</p>
<p>Стаття 67. Особи, які не можуть бути допитані як свідки</p> <p>1. Не можуть бути допитані як свідки:</p> <p>1) неієздатні фізичні особи, а також особи, які перебувають на обліку чи на лікуванні у психіатричному лікувальному закладі і не здатні через свої фізичні або психічні вади правильно сприймати обставини, що мають значення для справи, або давати показання;</p> <p>2) особи, які за законом зобов'язані зберігати в таємниці відомості, що були довірені їм у зв'язку з наданням професійної правничої допомоги або послуг медіації під час проведення позасудового врегулювання спору, - про такі відомості;</p> <p>3) священнослужителі - про відомості, одержані ними на сповіді віруючих;</p> <p>4) судді та присяжні - про обставини обговорення в нарадчій кімнаті питань, що виникли під час ухвалення судового рішення, або про інформацію, що стала відома судді під час врегулювання спору за його участю;</p> <p>5) інші особи, які не можуть бути допитані як свідки згідно із законом чи міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, без їхньої згоди.</p>	<p>Стаття 67. Особи, які не можуть бути допитані як свідки</p> <p>1. Не можуть бути допитані як свідки:</p> <p>1) неієздатні фізичні особи, а також особи, які перебувають на обліку чи на лікуванні у психіатричному лікувальному закладі і не здатні через свої фізичні або психічні вади правильно сприймати обставини, що мають значення для справи, або давати показання;</p> <p>2) особи, які за законом зобов'язані зберігати в таємниці відомості, що були довірені їм у зв'язку з наданням професійної правничої допомоги або послуг медіації під час проведення позасудового врегулювання спору, - про такі відомості;</p> <p>3) священнослужителі - про відомості, одержані ними на сповіді віруючих;</p> <p>4) судді та присяжні – про обставини обговорення питань, що виникли під час ухвалення судового рішення, або про інформацію, що стала відома судді під час врегулювання спору за його участю;</p> <p>5) інші особи, які не можуть бути допитані як свідки згідно із законом чи міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, без їхньої згоди.</p>

<p>Стаття 219. Вихід суду для ухвалення рішення</p> <p>1. Після судових дебатів суд виходить до нарадчої кімнати (спеціально обладнаного для ухвалення судових рішень приміщення) для ухвалення рішення, оголосивши орієнтовний час його оголошення.</p>	<p>Стаття 219. Стадія ухвалення судового рішення</p> <p>1. Після судових дебатів суд оголошує про перехід до стадії ухвалення судового рішення та час його проголошення в цьому судовому засіданні. У виняткових випадках залежно від складності справи суд може відкласти ухвалення та проголошення судового рішення на строк не більше десяти днів з дня переходу до стадії ухвалення судового рішення, оголосивши дату та час його проголошення.</p>
<p>Стаття 220. Таємниця нарадчої кімнати</p> <p>1. Під час ухвалення судового рішення ніхто не має права перебувати в нарадчій кімнаті, крім складу суду, який розглядає справу.</p> <p>2. Під час перебування в нарадчій кімнаті суддя не має права розглядати інші судові справи.</p> <p>3. Судді не мають права розголошувати хід обговорення та ухвалення рішення у нарадчій кімнаті.</p>	<p>Стаття 220. Таємниця ухвалення судового рішення</p> <p>1. Під час ухвалення судового рішення суддя не має права обговорювати обставини та матеріали справи, застосування норм права та судову практику в цій справі, а також зміст судового рішення з іншими особами, крім складу суду, який розглядає справу.</p> <p>2. Втручання у процес ухвалення судом судового рішення забороняється.</p> <p>3. Судді не мають права розголошувати хід обговорення та ухвалення судового рішення.</p> <p>4. Обговорення та ухвалення судового рішення відбуваються у приміщенні суду.</p>
<p>Стаття 223. Протокол судового засідання</p> <p>2. У протоколі судового засідання зазначаються такі відомості:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) рік, місяць, число і місце судового засідання; 2) найменування суду, який розглядає справу, прізвище та ініціали судді, секретаря судового засідання; 3) справа, що розглядається, імена (найменування) сторін та інших учасників справи; 4) порядковий номер вчинення процесуальної дії; 5) назва процесуальної дії; 6) час вчинення процесуальної дії; 7) ухвали суду, постановлені в судовому засіданні, не виходячи до нарадчої кімнати; 8) інші відомості, визначені цим Кодексом. 	<p>Стаття 223. Протокол судового засідання</p> <p>2. У протоколі судового засідання зазначаються такі відомості:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) рік, місяць, число і місце судового засідання; 2) найменування суду, який розглядає справу, прізвище та ініціали судді, секретаря судового засідання; 3) справа, що розглядається, імена (найменування) сторін та інших учасників справи; 4) порядковий номер вчинення процесуальної дії; 5) назва процесуальної дії; 6) час вчинення процесуальної дії; 7) ухвали суду, постановлені в судовому засіданні без оформлення окремого документа; 8) інші відомості, визначені цим Кодексом.
<p>Стаття 232. Види судових рішень</p> <p>4. Перегляд судових рішень в апеляційному та касаційному порядку закінчується прийняттям постанови.</p>	<p>Стаття 232. Види судових рішень</p> <p>4. Перегляд судових рішень в апеляційному та касаційному порядку закінчується ухваленням постанови.</p>
<p>Стаття 233. Порядок ухвалення судових рішень</p> <p>1. Суди ухвалюють рішення, постанови іменем України негайно після закінчення судового розгляду.</p>	<p>Стаття 233. Порядок ухвалення судових рішень</p> <p>1. Суди ухвалюють рішення, постанови іменем України негайно після закінчення судового розгляду, крім випадків, передбачених цим Кодексом.</p>

<p>2. Рішення та постанови приймаються, складаються і підписуються в нарадчій кімнаті складом суду, який розглянув справу.</p> <p>4. Ухвали суду, які оформлюються окремим документом, постановляються в нарадчій кімнаті, інші ухвали суд може постановити, не виходячи до нарадчої кімнати.</p> <p>5. Ухвали суду, постановлені окремим документом, підписуються суддею (суддями) і приєднуються до справи. Ухвали, постановлені судом, не виходячи до нарадчої кімнати, заносяться до протоколу судового засідання.</p> <p>6. У виняткових випадках залежно від складності справи складання повного рішення (постанови) суду може бути відкладено на строк не більш як десять днів, а якщо справа розглянута у порядку спрощеного провадження - п'ять днів з дня закінчення розгляду справи.</p> <p>Складання повного тексту ухвали залежно від складності справи може бути відкладено на строк не більш як п'ять днів з дня оголошення вступної та резолютивної частин ухвали.</p> <p>Судове рішення, що містить вступну та резолютивну частини, має бути підписане всім складом суду і приєднане до справи.</p>	<p>2. Рішення та постанови ухвалюються, складаються і підписуються складом суду, який розглянув справу.</p> <p>4. Для постановлення ухвал, що оформлюються окремим документом, суд оголошує перерву.</p> <p>5. Ухвали суду, постановлені окремим документом, підписуються суддею (суддями) і приєднуються до справи. Ухвали, постановлені судом без оформлення окремого документа, зазначаються у протоколі судового засідання.</p> <p>Суд може оформити такі ухвали окремим документом після закінчення судового засідання.</p> <p>6. У виняткових випадках залежно від складності справи складання повного рішення (постанови) суду може бути відкладено на строк не більш як на десять днів, а якщо справа розглянута у порядку спрощеного провадження - не більш як на п'ять днів з дня закінчення розгляду справи.</p> <p>Складання повної ухвали залежно від складності справи може бути відкладено на строк не більш як на п'ять днів з дня проголошення скороченої (вступної та резолютивної частин) ухвали.</p> <p>Скорочене (вступна та резолютивна частини) судове рішення має бути підписане всім складом суду і приєднане до справи.</p>
<p>Стаття 240. Проголошення рішення</p> <p>1. Рішення суду проголошується у судовому засіданні, яким завершується розгляд справи, публічно, крім випадків, встановлених цим Кодексом. Суд може проголосити лише вступну та резолютивну частини рішення.</p> <p>4. У разі неявки всіх учасників справи у судове засідання, яким завершується розгляд справи, розгляду справи без повідомлення (виклику) учасників справи суд підписує рішення без його проголошення.</p> <p>6. У разі проголошення у судовому засіданні тільки вступної та резолютивної частин рішення суд повідомляє, коли буде складено повне рішення.</p> <p>10. В ухвалі, яку суд постановляє без виходу до нарадчої кімнати, оголошуються висновки суду та мотиви, з яких суд дійшов такого висновку.</p>	<p>Стаття 240. Проголошення рішення</p> <p>1. Рішення суду (повне або скорочене) проголошується у судовому засіданні, яким завершується розгляд справи, публічно, крім випадків, встановлених цим Кодексом.</p> <p>Під час проголошення повного рішення суду суд може оголосити лише його вступну та резолютивну частини та негайно вручити копії такого рішення учасникам справи, які були присутні у судовому засіданні.</p> <p>4. У разі неявки всіх учасників справи у судове засідання, яким завершується розгляд справи, або у разі розгляду справи без повідомлення (виклику) учасників справи суд підписує рішення (повне або скорочене) без його проголошення.</p> <p>6. У разі проголошення у судовому засіданні скороченого (вступної та резолютивної частин) рішення суд повідомляє, коли буде складено повне рішення.</p> <p>10. В ухвалі, яку суд постановляє в судовому засіданні без оформлення окремого документа, оголошуються висновки суду та мотиви, з яких суд дійшов такого висновку.</p>
<p>Стаття 256. Строк на апеляційне оскарження</p>	<p>Стаття 256. Строк на апеляційне оскарження</p>

<p>1. Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів, а на ухвалу суду - протягом десяти днів з дня його (її) проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.</p>	<p>1. Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів, а на ухвалу суду - протягом десяти днів з дня його (її) проголошення. Якщо в судовому засіданні було проголошено скорочене (вступну та резолютивну частини) рішення суду або якщо розгляд справи (вирішення питання) здійснювався без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.</p>
<p>Стаття 261. Відмова у відкритті апеляційного провадження</p> <p>Незалежно від поважності причин пропуску строку на апеляційне оскарження суд апеляційної інстанції відмовляє у відкритті апеляційного провадження, якщо апеляційна скарга подана після спливу одного року з дня складення повного тексту судового рішення, крім випадків:</p> <p>1) подання апеляційної скарги особою, не повідомленою про розгляд справи або не залученою до участі в ній, якщо суд ухвалив рішення про її права, інтереси та (або) обов'язки;</p> <p>2) пропуску строку на апеляційне оскарження внаслідок виникнення обставин непереборної сили.</p>	<p>Стаття 261. Відмова у відкритті апеляційного провадження</p> <p>2. Незалежно від поважності причин пропуску строку на апеляційне оскарження суд апеляційної інстанції відмовляє у відкритті апеляційного провадження, якщо апеляційна скарга подана після спливу одного року з дня складення повного судового рішення, крім випадків:</p> <p>1) подання апеляційної скарги особою, не повідомленою про розгляд справи або не залученою до участі в ній, якщо суд ухвалив рішення про її права, інтереси та (або) обов'язки;</p> <p>2) пропуску строку на апеляційне оскарження внаслідок виникнення обставин непереборної сили.</p>
<p>Стаття 270. Порядок розгляду апеляційної скарги</p> <p>9. Після закінчення дебатів суд виходить до нарадчої кімнати.</p>	<p>Стаття 270. Порядок розгляду апеляційної скарги</p> <p>9. Після закінчення дебатів суд переходить до стадії ухвалення судового рішення за результатами апеляційного провадження.</p>
<p>Стаття 282. Постанова суду апеляційної інстанції</p> <p>1. Постанова суду апеляційної інстанції складається з:</p> <p>1) вступної частини із зазначенням:</p> <p>а) дати і місця її прийняття, номера справи;</p> <p>б) найменування суду апеляційної інстанції, прізвищ та ініціалів суддів і секретаря судового засідання;</p> <p>в) імен (найменувань) сторін і особи, яка подала скаргу;</p> <p>г) найменування суду першої інстанції, рішення якого оскаржується, дати ухвалення рішення, прізвища та ініціалів судді (суддів); часу і місця його ухвалення, дати складання повного тексту рішення;</p> <p>2) описової частини із зазначенням:</p> <p>а) короткого змісту позовних вимог і рішення суду першої інстанції;</p> <p>б) короткого змісту вимог апеляційної скарги;</p> <p>в) узагальнених доводів особи, яка подала апеляційну скаргу;</p> <p>г) узагальнених доводів та заперечень інших учасників справи;</p> <p>3) мотивувальної частини із зазначенням:</p> <p>а) встановлених судом першої інстанції та неоспорених обставин, а також обставин, встановлених судом апеляційної інстанції, і визначених відповідно до них правовідносин;</p> <p>б) доводів, за якими суд апеляційної інстанції погодився або не погодився з</p>	<p>Стаття 282. Постанова суду апеляційної інстанції</p> <p>1. Постанова суду апеляційної інстанції складається з:</p> <p>1) вступної частини із зазначенням:</p> <p>а) дати і місця її прийняття, номера справи;</p> <p>б) найменування суду апеляційної інстанції, прізвищ та ініціалів суддів і секретаря судового засідання;</p> <p>в) імен (найменувань) сторін і особи, яка подала скаргу;</p> <p>г) найменування суду першої інстанції, рішення якого оскаржується, дати ухвалення рішення, прізвища та ініціалів судді (суддів); часу і місця його ухвалення, дати складання повного рішення;</p> <p>2) описової частини із зазначенням:</p> <p>а) короткого змісту позовних вимог і рішення суду першої інстанції;</p> <p>б) короткого змісту вимог апеляційної скарги;</p> <p>в) узагальнених доводів особи, яка подала апеляційну скаргу;</p> <p>г) узагальнених доводів та заперечень інших учасників справи;</p> <p>3) мотивувальної частини із зазначенням:</p> <p>а) встановлених судом першої інстанції та неоспорених обставин, а також обставин, встановлених судом апеляційної інстанції, і визначених відповідно до них правовідносин;</p> <p>б) доводів, за якими суд апеляційної інстанції погодився або не погодився з</p>

<p>висновками суду першої інстанції; в) мотивів прийняття або відхилення кожного аргументу, викладеного учасниками справи в апеляційній скарзі та відзиві на апеляційну скаргу; г) чи були і ким порушені, невизнані або оспорені права чи інтереси, за захистом яких особа звернулася до суду; г) висновків за результатами розгляду апеляційної скарги з посиланням на норми права, якими керувався суд апеляційної інстанції; 4) резолютивної частини із зазначенням: а) висновку суду апеляційної інстанції по суті вимог апеляційної скарги; б) нового розподілу судових витрат, понесених у зв'язку з розглядом справи у суді першої інстанції, - у випадку скасування або зміни судового рішення; в) розподілу судових витрат, понесених у зв'язку з переглядом справи у суді апеляційної інстанції; г) строку і порядку набрання постановою законної сили та її оскарження.</p>	<p>висновками суду першої інстанції; в) мотивів прийняття або відхилення кожного аргументу, викладеного учасниками справи в апеляційній скарзі та відзиві на апеляційну скаргу; г) чи були і ким порушені, невизнані або оспорені права чи інтереси, за захистом яких особа звернулася до суду; г) висновків за результатами розгляду апеляційної скарги з посиланням на норми права, якими керувався суд апеляційної інстанції; 4) резолютивної частини із зазначенням: а) висновку суду апеляційної інстанції по суті вимог апеляційної скарги; б) нового розподілу судових витрат, понесених у зв'язку з розглядом справи у суді першої інстанції, - у випадку скасування або зміни судового рішення; в) розподілу судових витрат, понесених у зв'язку з переглядом справи у суді апеляційної інстанції; г) строку і порядку набрання постановою законної сили та її оскарження.</p>
<p>Стаття 284. Законна сила постанови суду апеляційної інстанції</p> <p>1. Постанова суду апеляційної інстанції набирає законної сили з дня її прийняття.</p>	<p>Стаття 284. Законна сила постанови суду апеляційної інстанції</p> <p>1. Постанова суду апеляційної інстанції набирає законної сили з дня її ухвалення.</p>
<p>Стаття 288. Строк на касаційне оскарження</p> <p>1. Касаційна скарга на судові рішення подається протягом двадцяти днів з дня його проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини судового рішення, що оскаржується, або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.</p>	<p>Стаття 288. Строк на касаційне оскарження</p> <p>1. Касаційна скарга на судові рішення подається протягом двадцяти днів з дня його проголошення. Якщо в судовому засіданні було проголошено скорочене (вступну та резолютивну частини) судові рішення, що оскаржується, або якщо розгляд справи (вирішення питання) здійснювався без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.</p>
<p>Стаття 293. Відмова у відкритті касаційного провадження</p> <p>4. Незалежно від поважності причин пропуску строку на касаційне оскарження суд касаційної інстанції відмовляє у відкритті касаційного провадження у разі, якщо касаційна скарга подана після спливу одного року з дня складення повного тексту судового рішення, крім випадків: 1) подання касаційної скарги особою, не повідомленою про розгляд справи або не залученою до участі в ній, якщо суд ухвалив рішення про її права, інтереси та (або) обов'язки; 2) пропуску строку на касаційне оскарження внаслідок виникнення обставин непереборної сили. 5. Ухвалу про відмову у відкритті касаційного провадження суд касаційної інстанції постановляє не пізніше ніж через двадцять днів з дня надходження касаційної скарги або з дня закінчення строку на усунення недоліків.</p>	<p>Стаття 293. Відмова у відкритті касаційного провадження</p> <p>4. Незалежно від поважності причин пропуску строку на касаційне оскарження суд касаційної інстанції відмовляє у відкритті касаційного провадження, якщо касаційна скарга подана після спливу одного року з дня складення повного судового рішення, крім випадків: 1) подання касаційної скарги особою, не повідомленою про розгляд справи або не залученою до участі в ній, якщо суд ухвалив рішення про її права, інтереси та (або) обов'язки; 2) пропуску строку на касаційне оскарження внаслідок виникнення обставин непереборної сили. 5. Ухвалу про відмову у відкритті касаційного провадження суд касаційної інстанції постановляє не пізніше ніж через двадцять днів з дня надходження касаційної скарги або з дня закінчення строку на усунення недоліків.</p>
<p>Стаття 301. Порядок розгляду касаційної скарги</p> <p>12. Вислухавши пояснення учасників справи, суд виходить до нарадчої кімнати.</p>	<p>Стаття 301. Порядок розгляду касаційної скарги</p> <p>12. Після заслуховування пояснень учасників справи суд переходить до стадії ухвалення судового рішення за результатами касаційного провадження.</p>

Стаття 317. Законна сила постанови суду касаційної інстанції

1. Постанова суду касаційної інстанції набирає законної сили з моменту її прийняття.

Стаття 317. Законна сила постанови суду касаційної інстанції

1. Постанова суду касаційної інстанції набирає законної сили з моменту її ухвалення.